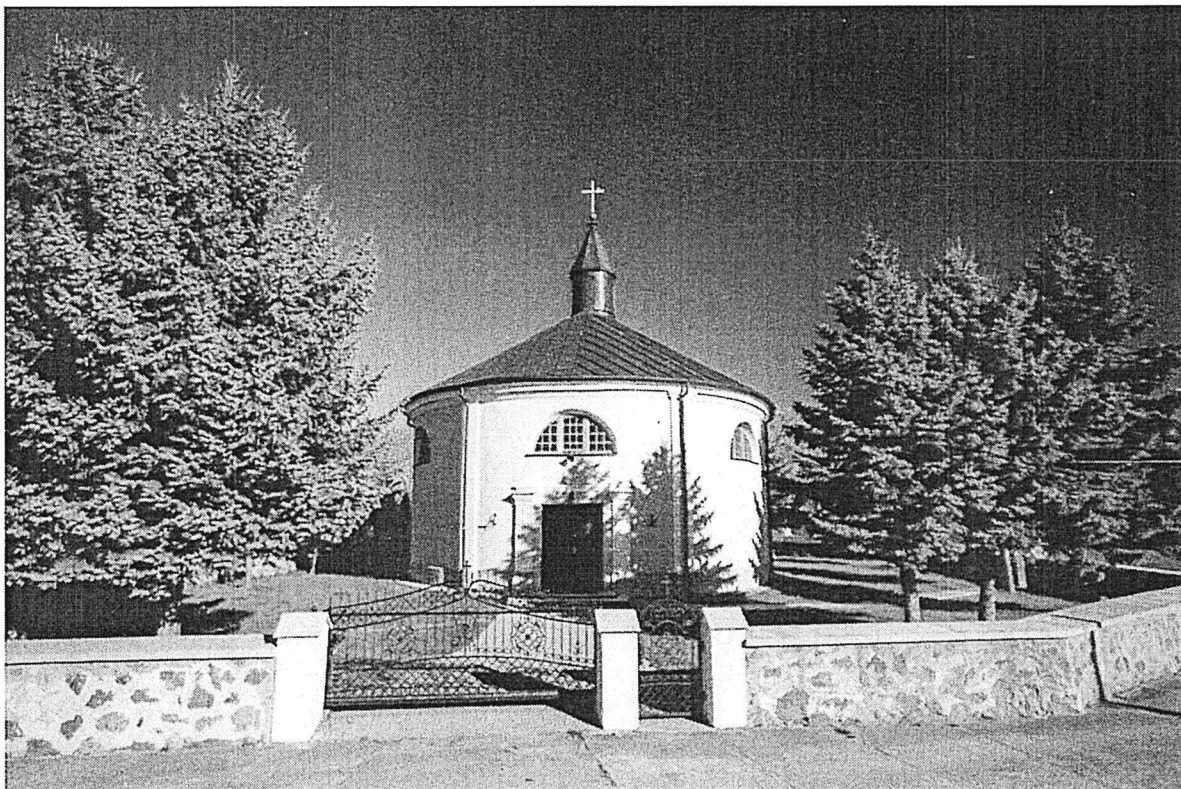

**OPIS TECHNICZNY DO WNIOSKU W SPRAWIE WYDANIA POZWOLENIA
NA PROWADZENIE ROBÓT POLEGAJACYCH NA WYMIANIE ZNISZCZONEJ
PODŁOGI BUDYNKU KOŚCIOŁA NAJŚWIETSZEJ TRÓJCY W M. SZKOPY GM.
REPKI, POW. SOKOŁÓW PODLASKI**

Podłoga z desek, która uległa degradacji nie nadaje się do odbudowy. Część podłóg drewnianych bezpośrednio przy ścianach w nawie głównej oraz za ołtarzem uległa całkowitej degradacji ze względu na podciąganie wilgoci przez ściany. Podłoga w nawie głównej została zniszczona również przez grzyby i drewnojady. Z przeprowadzonej kompleksowej oceny technicznej istniejąca podłoga drewniana zdecydowanie nie nadaje się do użytku. Należy wymienić podłogę na nową, odtworzeniowo, zgodnie ze sztuką budowlaną oraz zaleceniami i pod nadzorem Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków. Drewno z rozbiórki należy utylizować.

W projekcie ujęto wymianę zniszczonych podłóg o pow. $2,85 \text{ m}^2 \times 1,3 \text{ m}$ oraz $3,4 \text{ m}^2 \times 1,30 \text{ m} = 3,70 \text{ m}^2 + 4,42 \text{ m}^2 = 8,12 \text{ m}^2$

Razem powierzchnia podłogi w której powinna być wymieniona podłoga drewniana - 180,78 m²

Legary.

Przygotowuje się je głównie z drewna iglastego, bez sęków i o możliwie jednorodnym układzie słoików na całej długości. Nie mogą być pokrzywione ani poskręcane, bo znacznie utrudniłoby to równe ułożenie podłogi. Przed ułożeniem legary warto przynajmniej dwustronnie ostrugać i zaimpregnować preparatem dopuszczonym do stosowania wewnątrz pomieszczeń.

Przekrój legarów dobiera się do rozstawu podparcia, nie powinien jednak być mniejszy niż 40x40 mm. Legary z podparciem co 1 m powinny mieć przekrój 60x80 mm i rozstaw 50-60 cm.

Deski.

Na podłogi z desek stosuje się różne gatunki drewna, przeważnie iglastego: sosnę, świerk, modrzew, rzadziej jodłę; deski takie mają długość od 5 do 6 m. Dostępne są również deski podłogowe z drewna egzotycznego, znacznie droższe, ale i odporniejsze na ścieranie i ewentualne zawilgocenie. Z drewna egzotycznego (takaoba, kempas, badi, teak) oraz europejskiego drewna liściastego (dębu, jesionu) robi się przeważnie krótsze deski (do 2 m długości), nazywane parkietowymi. Deski podłogowe przystosowane są do łączenia na pióro i wpust. Po ułożeniu tworzą jednolitą płytę podłogową, dzięki czemu pojedyncze deski nie uginają się oddzielnie pod większym obciążeniem. Deski parkietowe (do 2 m długości) mają pióra i wpusty nie tylko na krawędziach podłużnych, ale również na czołach, łączy się je więc poprzecznie i podłużnie.

Wilgotność drewna.

Nie powinna przekraczać 10%, a najlepiej, by wynosiła tylko 7-9%. Podłoga ułożona ze zbyt wilgotnego drewna będzie się rozsychać i powstaną w niej szpary. Niekorzystne jest też układanie podłogi z drewna przesuszonego, bo może się wybrzuszać, kiedy wchłonie wilgoć z powietrza (zwłaszcza, gdy zbyt wąska szczelina dylatacyjna przy ścianie uniemożliwi swobodne rozszerzanie się desek).

Grubość desek.

Powinna być dobrana do rozstawu podpór: na legarach w rozstawie 60 cm nie może być mniejsza niż 28 mm, ale jeśli legary rozstawione są szerzej niż 70 cm (lub przewiduje się duże obciążenie podłogi), deski powinny mieć grubość 32 mm. Cieńsze deski - 14, 19, 21 mm - przeznaczone są do klejenia do podłoża.

Szerokość desek.

Nie powinna być większa niż 20 cm, gdyż szersze deski łatwiej się paczą. Najlepsze jest drewno ze środkowej części kłody - deski pochodzące z warstwy obwodowej mają, bowiem skłonność do deformacji.

Rysunek i usłojenie drewna. Słoje powinny być równoległe do krawędzi desek - zarówno na przekroju czołowym (deski o takim układzie słoików nie wyginają się pod wpływem zmian wilgotności), jak i na stronie licowej, gdzie nie powinny też być widoczne skupiska starych przyrostów drewna ani kanałów żywicznych. Drewno wąskosłoiste ma większą wytrzymałość niż deski z szerokimi słoikami.

Jakość wykonania piór i wpustów. Deski powinny być dwustronnie ostrugane, z piórem i wpustem na podłużnych krawędziach. Zestawione ze sobą elementy powinny składać się dość ciasno, a na

złączach nie mogą występować wyraźnie wyczuwalne uskoki płaszczyzny - większe niż 0,5 mm. Po dociśnięciu desek na długości nigdzie w złączach nie powinno być szpar większych niż 1 mm.

Układanie

Deski układa się najczęściej długością równoległą do krótszej ściany pomieszczenia. Przycina się je zawsze o 2 cm krócej niż wynosi szerokość pomieszczenia, by podłoga nie przylegała do ścian; umożliwi to jej rozszerzanie się pod wpływem zmian wilgotności (pozostawioną szczelinę przykrywa się potem wykończeniową listwą przyścienną). W dużych wnętrzach deski trzeba łączyć także na długości; złącze poprzeczne przykrywa się listwą działową. Połączenia te wykonuje się zawsze nad legarem - w miejscu, gdzie obie deski mają odpowiednie podparcie. Deski można mocować do legarów na dwa sposoby:

- gwoździami wbijanymi prostopadłe - od wierzchu, tak że są widoczne po ułożeniu podłogi; ten sposób mocowania stosuje się w pomieszczeniach o małym znaczeniu. Każdą deskę przybija się wtedy w każdym miejscu oparcia na legarach dwoma gwoździami, zagłębiając nieco ich łby w drewno. Łby gwoździ po wbiciu powinny tworzyć linię prostą, dlatego trzeba dokładnie wyznaczyć ich linię (np. sznurem).

- na kryte gwoździe - pierwszą deskę układa się wtedy w odległości 1 cm od ściany i tuż przy krawędzi przybija się ją do wszystkich legarów od góry. Następnie wbija się gwoździe przez pióro (w deski grubsze, z twardego drewna) bądź przez wpust (w deski cienkie). Gwoździe należy wbijać ukośnie, tak, by ich łby schowały się we wpuscie lub w piórze. Kolejną deskę trzeba przed przybiciem mocno docisnąć taśmami ściągającymi albo klinami wbitymi między kłamrę oporową a deskę. Uwaga - do mocowania desek podłogowych używa się gwoździ ocynkowanych długości 2 albo 2,5 cala (50 mm - 65 mm). Lepsze są gwoździe pierścieniowe, bo dzięki specjalnym nacięciom nie wysuwają się z drewna podczas użytkowania podłogi.

Wykończenie

Po ułożeniu deski należy przeszlifować i ewentualnie zaszpachlować. Po takim przygotowaniu podłogę można polakierować, zaolejować lub ługować.

Lakierowanie. Zapewnia najmniej kłopotliwą bieżącą konserwację, nie gwarantuje jednak dużej trwałości powłoki. Pod wpływem naturalnych zmian wilgotności deski rozszerzają się i kurczą, więc powłoka lakiernicza na ich stykach zostaje przzerwana i w tych miejscach pojawiają się niewielkie szczeliny. Zjawisko to występuje szczególnie intensywnie na deskach z drzew iglastych, dlatego taką podłogę lepiej wykończyć w inny sposób.

Olejowanie. nadaje się do podłóg, które będą intensywnie używane. Olej zapobiega wnikanii w drewno brudu, cieczy oraz tłuszczów. Olejowanie ładnie podkreśla słoje drewna, a podłoga jest mniej błyszcząca i mniej śliska niż lakierowana. Olejowanie podłóg drewnianych zaleca się stosować tam, gdzie podłoga narażona jest na ścieranie. Olej zapobiegnie wnikanii w drewno brudu, wody i tłuszczów. Pozwoli też zachować naturalny wygląd drewna, zmniejszy połysk i sprawi, że podłoga będzie mniej śliska. Podłogi olejowane z biegiem czasu zyskują na wyglądzie, gdyż coraz mocniej uwypukla się faktura i usłojenie desek. Jeśli chcemy zmienić odcień podłogi, możemy zastosować kolorowy olej lub do bezbarwnego dodać pigment w wybranym kolorze.

Na początku podłoga taka będzie wymagała więcej pracy niż lakierowana, gdyż olejowanie raz na rok-dwa lata trzeba powtarzać. Za to łatwiej niż z lakierowanej usuwa się z niej rysy i uszkodzenia. Czyszczenie też jest proste i polega na odkurzaniu lub przetarciu lekko wilgotnym mopem.

Woskowanie.

Do wykańczania podłóg stosuje się specjalne mieszanki wosków naturalnych i syntetycznych, dostępne w postaci płynów, kremów, past lub kostek. Wosk tworzy na powierzchni podłogi cienką połyskującą powłokę, ale (w przeciwieństwie do oleju) zamyka pory drewna. Woskowana powłoka jest śliska i mało odporna na zaplamienia, a choć wosk chroni przed wodą, to nawet niewielkie zachlapania mogą spowodować pojawienie się na drewnie jasnych plam. Aby osiągnąć efekt postarzanej podłogi, można użyć wosku olejnego lazurowego, który utworzy na niej kolorową powłokę - na przykład w odcieniu koniakowym, gołębim czy dębu antycznego. Użycie białego, srebrnego lub szarego wosku da zaś efekt podłogi przypominającej wylugowaną.

Konserwacja woskowanej podłogi sprowadza się do odkurzania oraz przecierania wilgotną szmatką. W razie potrzeby można nałożyć kolejną warstwę wosku. By wykorzystać najlepsze cechy tych dwóch preparatów, można najpierw nasączyć podłogę olejem, a później pokryć ją woskiem, który nada jej połysk.

Ługowanie polega na zmywaniu świeżo ułożonej podłogi specjalną emulsją mydlaną, co daje w efekcie wygląd podłogi wyszorowanej do białości. Mydło zamyka pory w drewnie, zapobiega wnikaniu brudu oraz cieczy w szpary między deskami. Podłoga ma jasną wybieloną barwę i przyjemny świeży zapach. Konserwacja polega na odkurzaniu podłogi i przecieraniu jej co pewien czas na 1nokro wodą z mydłem

Zabezpieczenie elementów drewnianych:

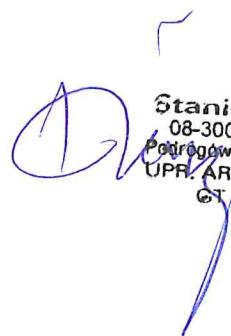
Wszystkie elementy drewniane należy zaimpregnować dwukrotnie środkiem grzybobójczym. Ponadto elementy konstrukcyjne należy zabezpieczyć poprzez zastosowanie środków uodparniających na działania wilgoci i ognia - środków nietoksycznych, dopuszczonych do stosowania w miejscach przeznaczonych do przebywania ludzi. Elementy drewniane oraz inne materiały budowlane powinny posiadać wymagane atesty i odpowiadać normom technicznym

Roboty budowlane, rzemieślnicze oraz montażowe należy wykonywać zgodnie z zasadami sztuki budowlanej, obowiązującymi normami oraz przepisami bezpieczeństwa i higieny pracy.

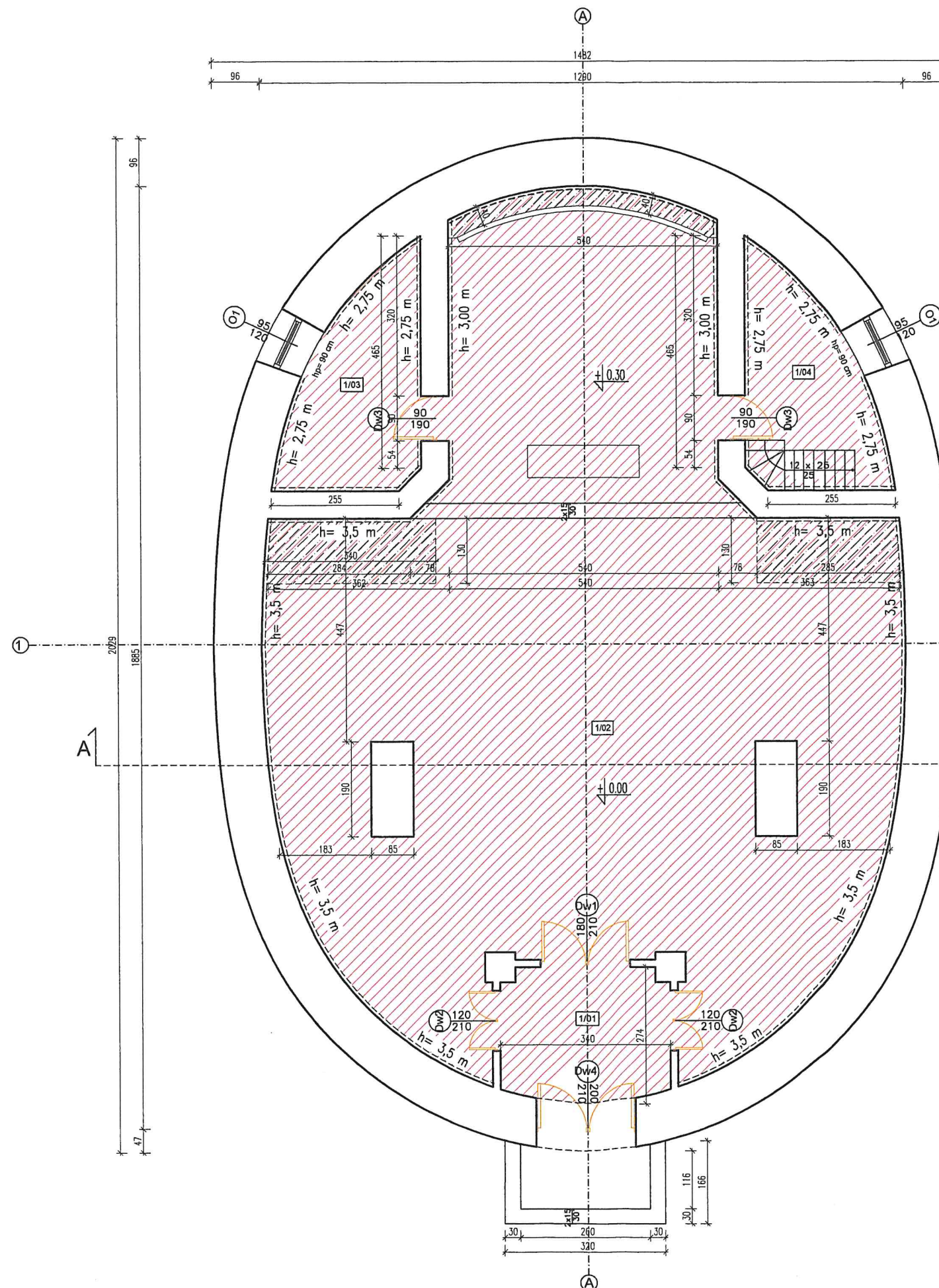
Należy wykonać wentylację nawiewną poprzez wywiercenie w ścianach budynku nawiertnicą otworów o średnicy 50 mm na wysokości legarowej posadzki i umieszczenie kratki wentylacyjnej na zewnętrznej części ściany. Ilość i rozstaw otworów wg załączonego rysunku.

Wymiana części podłogi została przewidziana w uzyskanych pozwoleniach formalno-prawne tj. :

1. Decyzja Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków DS.5142.147.2022.BK z dnia 12 lipca 2022 r., Nr 270/DS/2022 zezwalająca na prowadzenie robót budowlanych polegających na remoncie budynku kościoła Najświętszej Trójcy w miejscowości Szkopy gm. Repki wpisanego do rejestru zabytków pod Nr A- 87/426 decyzją Głównego Konserwatora Zabytków z dnia 22-03-2022 r. jako dawna cerkiew obecnie kościół parafialny Najświętszej Trójcy w Szkopach pow. Sokółów Podlaski, wraz z otaczającym drzewostanem.
2. Pozwolenie na remont budynku kościoła ŚiB.6740.J.94.2022 dec. 220/2022 z dnia 08-09-2022 wydana przez Starostę Sokółowskiego.
3. **EKSPERTYZA STANU TECHNICZNEGO** zatwierdzona przez Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków pismem z dnia 29.11.2022 r

Stanisław Kurylek
08-300 Sokółów Podlaski
Podgórow 124, tel. 025 787 21 8
UPR. ARCH. KONSTR. BUD.
GT 422 14013477

LEGENDA:

- wymiana podłogi drewnianej

h= 3,5 m

- wymiana tynków do wys. 3,5 m

BUDYNEK KULTU RELIGIJNEGO			
Nr	pomieszczenie	posadzka	pow. użytkowa
1/01	Kuchnia	Deska	8,58 m ²
1/02	Nawa główna	Deska	152,32 m ²
1/03	Zakrystia	Deska	9,94 m ²
1/04	Zakrystia	Deska	9,94 m ²
	CAŁOŚĆ	SUMA	180,78 m ²

UWAGA!

WSZYSTKIE WYMIARY SPRAWDZIĆ NA BUDOWIE

- Roboty budowlano-instalacyjne muszą być prowadzone z równoległą koordynacją międzybranżową. Przed przystąpieniem do robót wykonawca powinien zapoznać się z całością dokumentacji branżowej.
- W sprawach nieokreślonych dokumentacją obowiązującą:
 - warunki techniczne wykonania i odbioru robót budowlano-montażowych
 - normy Polskiego Komitetu Normalizacyjnego
 - instrukcje, wytyczne, świadectwa dopuszczenia, atesty Instytutu Techniki Budowlanej
 - warunki techniczne producentów i dostawców materiałów budowlano instalacyjnych

- wymiana podłogi drewnianej

Ze względu na stan techniczny (ekspertyzę) zdecydowano na wymianę całej podłogi w budynku zgodnie z rysunkiem. Zmiany w sposób nieistotny odbiegające od zatwierdzonego projektu budowlanego. 20.04.2023r.

Stanisław Kurylak
08-300 Sokółów Podlaski
ul. Grunwaldzka 124, tel. 026 787 21 91
UPR. ARCH.-KONSTR.-BUD.
GT.4224/43/38/77

JEDNOSTKA PROJEKTOWA	2K STUDIO PROJEKTOWE E. MAZURCZAK-KOMAR ul. Grunwaldzka 8/34, 08-300 Sokółów Podlaski		
OBIEKT:	Remont Kościoła p.w. Trójcy Przenajświętszej	Specjalność: ARCHITEKTONICZNA KONSTRUKCYJNO-BUDOWLANA	
TYTUŁ RYSUNKU:	RZUT PARTERU	Skala 1:100 Data 18.03.2022 r.	nr rys. A1
PROJEKTANT/NR UPR.:	Podpis	Opracowanie:	Podpis
Stanisław Kurylak GT.4224/43/38/77		Dominik Komar	
PROJEKT chroniony prawem autorskim - zgodnie z Ustawą o Prawie Autorskim i prawach pokrewnych Dz.U.1994 Nr 24, poz.83 z dn.4.02.1994r. Powielanie całości lub fragmentów bez zgody autora projektu - ZABRONIONE			